

CONSTITVTIONES, ET DECRETA

De Cura Pestilentiaë.

EX CONCILIO PROVINCIALI QVINTO
MEDIOLANENSI EXTRACTA,

Et in hoc libello separatim a Constitutionibus
& Decretis alijs collocata .

Summarijs unicuique Capiti præpositis .

Per Reuer. Presbyterum Dominicum Zuchinettum à Sina,
Verbani Lacus Nouariensis Diocæsis .

*Indice rerum, & materiarum omnium hoc ipso in libello
contentarum copiosissimo .*

CVM PRIVILEGIIS.

VENETIIS,

Apud Franciscum de Franciscis Senensem.

M D XCV.

COLL. SOC. IESV SALM. EX BONO REGVM.

D E C V R A

PESTILENTIAE.

C A P. I.

S V M M A R I V M.

- 1 *Pestilentia, que loca inuasit.*
- 2 *Pestilentia ius.*
- 3 *Pestis, ob Dei offensiones irruit.*

1 uperioribus proximis annis funesta pestilentie contagio primùm vrbes aliquot Italiae celeberrimas, oppida permulta, & pagos complures, deinde sensim longè, latèque dimanans, Mediolanum, eiusque Diœcesim ferè omnem, & aliquã Provincie partè ità, vehementer inuasit, vt multiplicem, variamque stragem ediderit. Quo af-

flitissimo tempore res multas commiseratione, lachrymis, luctuque dignas, & aliunde audiimus, & oculis nostris in vrbe, Diœcesique Mediolanensi adspeximus.

2 Tanta enim illius uis est, tamque vehemens, vt, cum oculrè in omnes partes progrediens, breui momento temporis, quasi repentino quodam impetu turbidæ tempestatis, homines obruat, terribi contagij metu omnes ferè consternentur. Quamobrem eo pauore animi commoti, atque obstupescit plerique tantum abest, vt officij sui partes fortiter amplectantur, vt, quasi è mentis suæ statu repente dimoti, ne cogitare quidem, ne dùm deliberationes, consiliaque suscipere possint, quid in calamitate publica expediat, & quid planè necessarium sit. Alij verò eo metu affecti, dùm humanæ prudentiæ cautionibus se tueri volunt, eã sibi sollicitudinem, quæ tota mundanæ diligentie præsidijs nititur, ità præposterè struunt, vt religionis, pietatisque Christianæ, si omninò non obliuiscuntur, eius tamen officia intermittant: nam sæpè fit, vt Missæ sacrificio interesse, sacramenta suscipere, Ecclesiam frequentare, ad conuersiones sacras conuenire, supplicationes publicas, publicæque orationis munus obire negligant, & quos cognationis gradu conjunctissimos, quosque charos habent, si quãdo fortasse in pestiferam labem, aut in suspicionem eius inciderint; non modo illos non curent; sed etiam ab